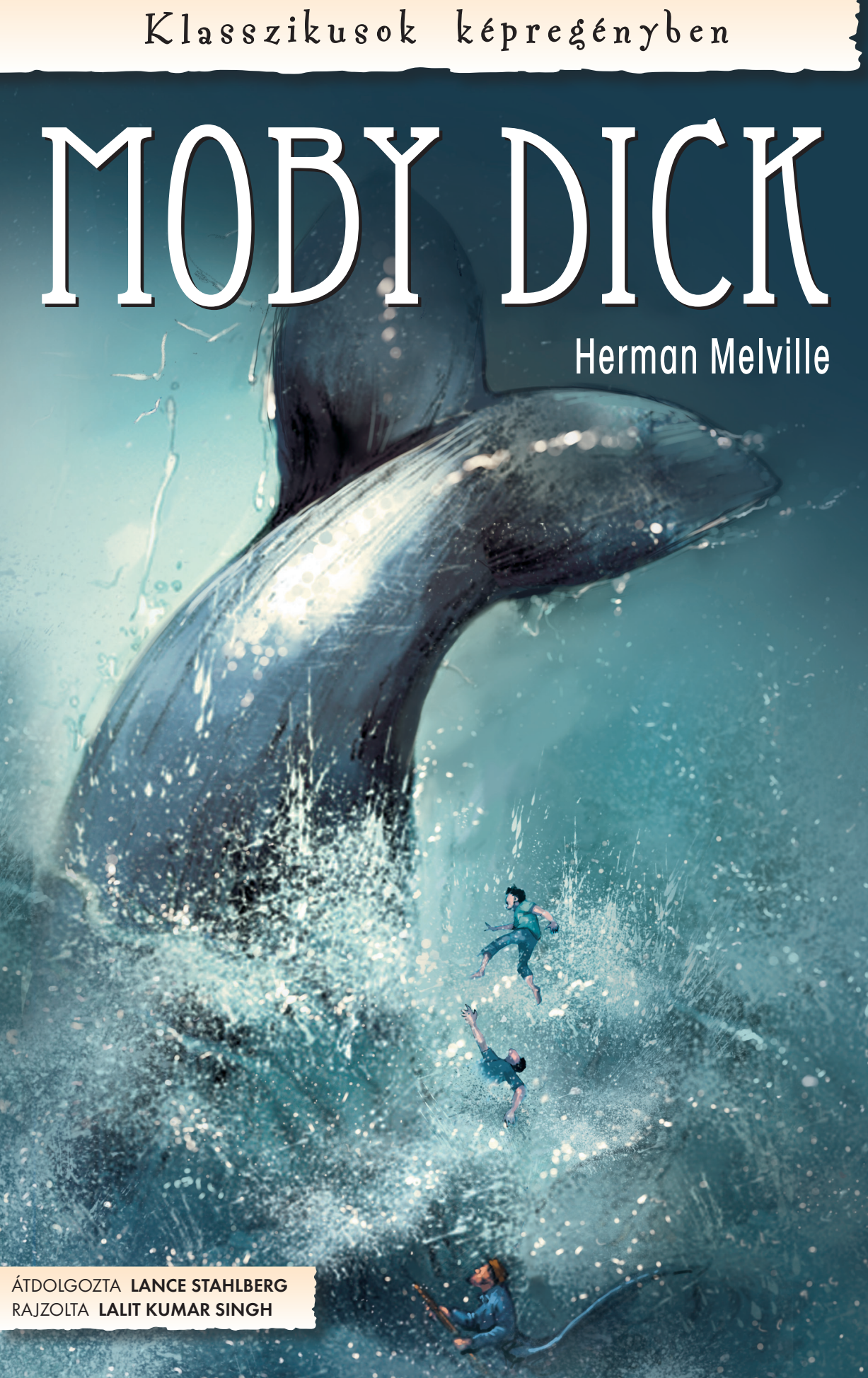

Klasszikusok képregényben

MOBY DICK

Herman Melville

ÁTDOLGOZTA LANCE STAHLBERG
RAJZOLTA LALIT KUMAR SINGH

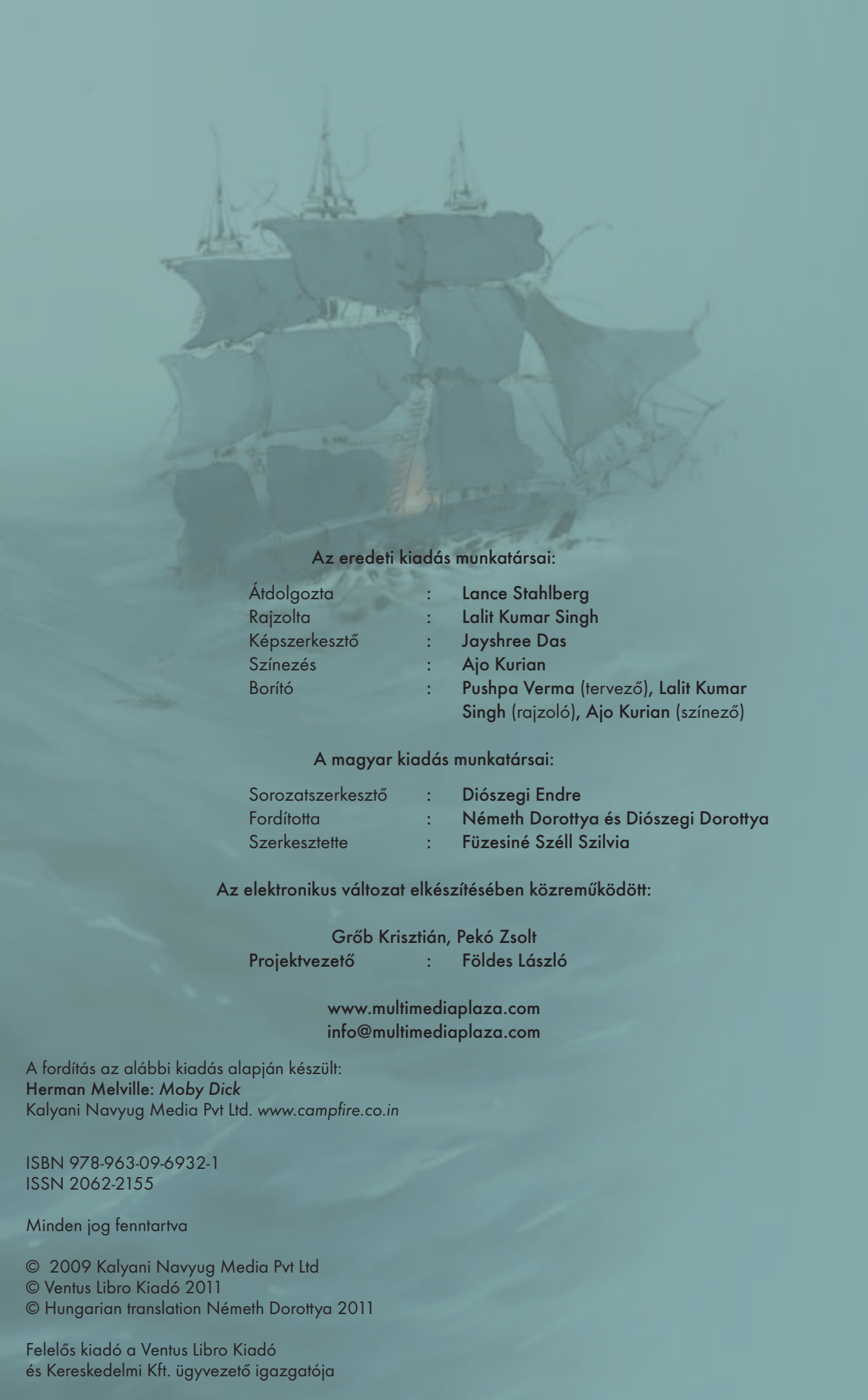

MOBY DICK

Herman Melville

VENTUS LIBRO KIADÓ

Az eredeti kiadás munkatársai:

Átdolgozta	:	Lance Stahlberg
Rajzolta	:	Lalit Kumar Singh
Képszerkesztő	:	Jayshree Das
Színezés	:	Ajo Kurian
Borító	:	Pushpa Verma (tervező), Lalit Kumar Singh (rajzoló), Ajo Kurian (színező)

A magyar kiadás munkatársai:

Sorozatszerkesztő	:	Diószegi Endre
Fordította	:	Németh Dorottya és Diószegi Dorottya
Szerkesztette	:	Füzesiné Széll Szilvia

Az elektronikus változat elkészítésében közreműködött:

Grób Krisztián, Pekó Zsolt	:	
Projektvezető	:	Földes László

www.multimediplaza.com
info@multimediplaza.com

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Herman Melville: Moby Dick
Kalyani Navyug Media Pvt Ltd. www.campfire.co.in

ISBN 978-963-09-6932-1
ISSN 2062-2155

Minden jog fenntartva

© 2009 Kalyani Navyug Media Pvt Ltd
© Ventus Libro Kiadó 2011
© Hungarian translation Németh Dorottya 2011

Felelős kiadó a Ventus Libro Kiadó
és Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatója

A szerzőről

Herman Melville regényíró, költő 1819. augusztus 1-jén született New Yorkban, az Egyesült Államokban.

Melville már fiatalon is vonzódott a történetíráshoz. Egy gyermekkori betegség, a skarlát következtében erősen megromlott a látása, ennek ellenére nem hagyott fel az írással.

Eredetileg földmérőnek tanult, s úgy gondolta, hivatása is ez lesz. Sajnos az a csatornázási munka, amelyről sokáig álmodott, soha nem valósult meg. Akkor még azt hitte, ez élete nagy bukása, ám idővel kiderült, hogy valójában áldás.

Hamarosan egy kereskedőhajó fedélzetén találta magát, ahol hajósinasi teendőket látott el. Innen egyenes út vezetett délre, egy bálnavadászhajón kapott munkát.

Pályafutását tengerészként folytatta, majd 1856-ban megírta első regényét, a *Typee*-t. A regényben saját élményeit dolgozta fel. A szerző több olyan jelenetet is beleírt a könyvébe, melyeknek útjai során szemtanúja volt.

Melville élete éppúgy bővelkedett izgalmakban és fordulatokban, mint a regényei. 1847-ben csatlakozott egy lázadáshoz. A hajó legénysége a haszon elosztásán vitakozott a tulajdonosokkal, ezért Melville börtönbe került Tahitin. Később megszökött onnan, és tapasztalatait az *Omoo* című regényében örökítette meg. Irodalmi munkásságának ebben a szakaszában mérsékelt sikert aratott korábban megjelent regényeivel. 1850-ben kiadta a *Moby Dicket*, amelyet a kor közönsége értetlenül és közönnyel fogadott. A regény népszerűsége azonban idővel egyre nőtt, különösen a szerző halála után, és ma már a *Moby Dick* az egyik legkedveltebb klasszikus regény.

Élete végén Melville-t számtalan csapás érte: két fiát elvesztette, és egészsége is megrendült. A nehézségek közrejátszottak 1891 áprilisában bekövetkezett halálában. Élete nem volt könnyű, irodalmi tehetsége pedig kevés elismerést hozott számára. Az utókor azonban átértékelte szerepét. Ma már Melville-t tartják minden idők egyik legnagyobb amerikai írójának..

KVIKVEG

AHAB KAPITÁNY

ISHMAEL

STARBUCK

STUBB

Szólítsatok
Ishmaelnek.

Néhány évvel ezelőtt – nem számít már,
pontosan mikor –, minthogy pénzem alig
volt, úgy döntöttem, hajóra szállok, és
felfedezem a világ víz borította részeit.

Így akartam kilépni a szomorú
hétköznapiakból, és részt
venni a társasági életben.

Amikor a lelkemben nyirkos, esős november
dűl, amikor sóvárgást érzek idebenn, tudom,
hogy ideje tengerre szállnom.

De hogy miért éppen bálnavadászhajóra vágy-
tam oly sok kereskedőhajón eltöltött év után?
Erre csak a Teremtő tudta a választ, senki más.

És a bálnavadászat kétségtelenül még csak
a bevezetője volt annak a kalandsorozatnak,
melyet a sors számomra tartogatott.

De hát ki vagyok én, hogy
megkérdőjelezzem a végzetem...

Elnézést...
Beszélhetnék kérem
a háziúrral?

Hmm

Az véletlenül
én lennék. A nevem Peter
Coffin. Ha szobát keres,
sajnos tele vagyunk.

Sajnálom.

Beszélnem kell
a fogadóssal!

Egyáltalán
nincs több sza-
bad szoba?

Várjon
csak!

Ha nincs kifogása
az ellen, hogy megossa az
ágyát egy szigonyossal, akkor
talán tudok segíteni. Végül is
bálnavadász hajóra készül,
hozzá kell szoknia
az ilyesmihez.

Ugyan nem szívesen, de ha valóban nincs más hely a számomra, és persze, ha ez a szigonyos becsületes ember, akkor osztozom a szobán. Mégiscsak jobb, mint egy ilyen hűvös éjjelen kint kószálni az utcán, főleg egy ilyen furcsa kis városban.

Gondoltam.

És mondja, miféle fickó ez a szigonyos? Sokszor marad ki ilyen sokáig?

Nem. Általában korán érkeznek, de lehet, hogy ma házalni ment.

Fogadok, hogy még nem tudta eladni azt a fejet.

Bocsánat, hogy mit nem tudott eladni?

Ez a fickó most érkezett a déli vizekről. Ott vásárolta ezt a rengeteg bebalzsamozott új-zélandi fejet. Nagy ritkaság ám, tudja?

Az utóbbi napokban mindet eladta, kivéve egyet, amelytől még ma este meg akart szabadulni. Holnap vasárnap, hát mégsem lehet emberfejekkel sétálni az utcán, miközben a népek a templomba igyekeznek.

Múlt vasárnap is ki akart menni, de lebeszéltem róla. Úgy tűzte azokat a koponyákat egy botra, mint a hagymát nyársra.

De ne izguljon, nem fogja látni a szigonyost ma este. Nyilván dolga van.

Remélem is.

Elindultam felfelé a fogadós után, aki egy kis szobába vezetett.

Helyezze magát kényelembe!

Mi is a neve, fiatal-ember?

Ishmaelnek hívnak.

Úgy. Szóval Ishmael.

Nos, Ishmael, Kvikveg igazán remek fickó, mindig rendesen fizet. Elvárom magától, hogy legyen vele nagyon barátságos.

Fáztam és fáradt voltam, a szigonyosra nem akartam gondolni, hiszen ahogy a fogadós mondta, ma este talán haza se jön. Így aztán elfűjtam a gyertyát, bedőltem az ágyba, és azon nyomban elnyomott az álom.

Jó éjszakát!

Sajnos nem sokat alhattam, mert hamarosan léptek zajára ébredtem.

NYRRR

Az idegen belépett a szobába, egyetlen pillantást sem vetett az ágy felé, kicsit kotorászott a zsebében, majd előhúzott belőle egy torz kis bálványt.

Csakis a szigonyos lehet.

Egyenesen a gyertyához ment...

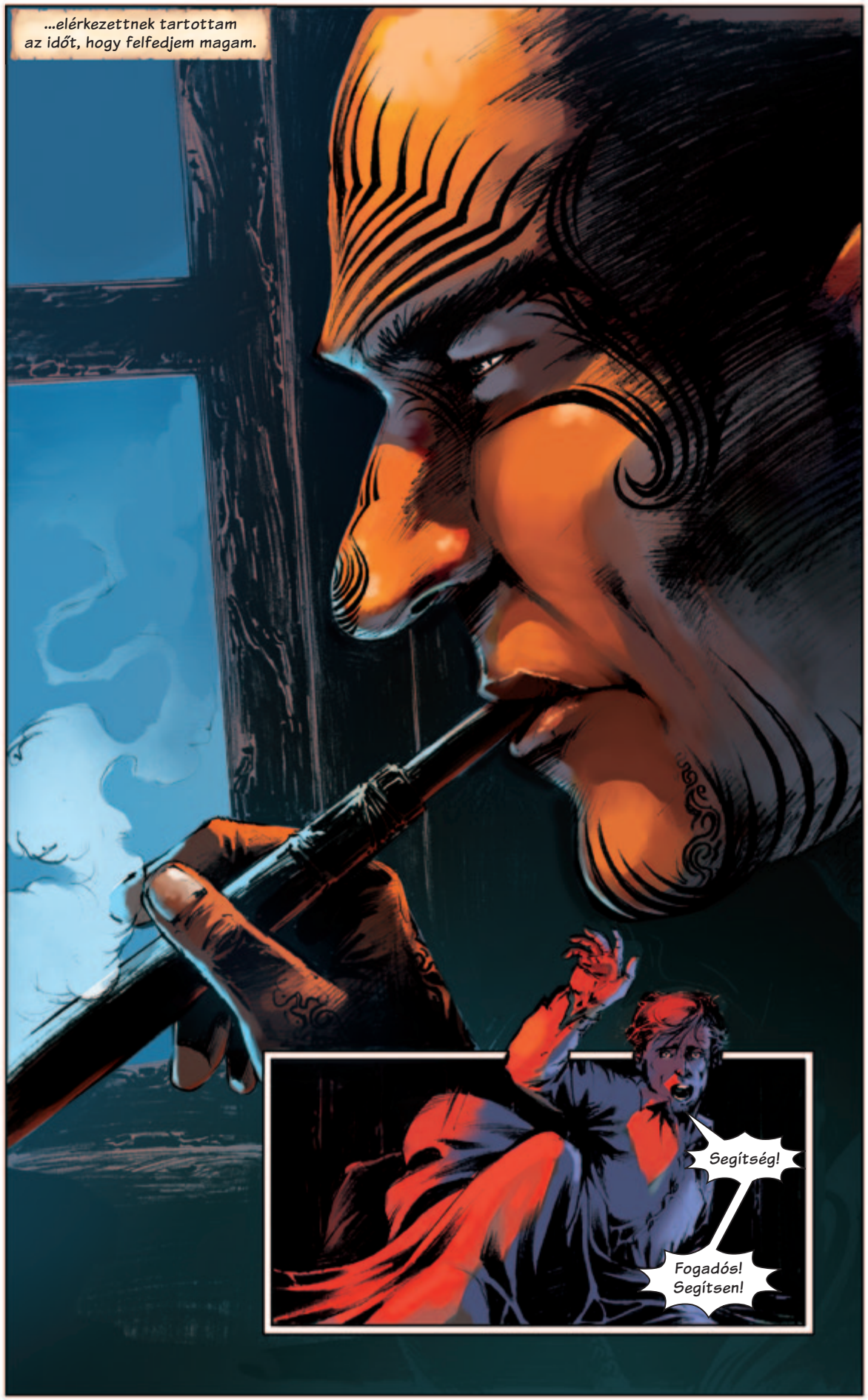
УПАВЪ <<Q>
0000 0000
AVH0 YIAY>

...és valami különös szertartásba fogott.

Fura ténykedései csak fokozták a kényelmetlenségemet.

Amikor úgy láttam, hogy befejezte az ügyködést, és ágyba készülődik...

...elérkezettnek tartottam az időt, hogy felfedjem magam.

Segítség!

Fogadós!
Segítsen!

Ki lenni?
Beszélj, vagy
megölni téged!

Fogadós, az isten
szerelmére, Peter Coffin!
Angyalok! Mentsetek
meg!

Ebben a pillanatban a fogadós
belépett a szobába, én pedig
kiugrottam az ágyból és oda-
rohantam hozzá.

Fogadós
uram! Hála az
égnek!

Ne féljen már!
Kvikveg nem fogja
bántani.

Kvikveg,
figyelj rám!

Te ismeresz
engem, én is ismerlek
téged. Ez az ember fog
aludni veled ma éjjel,
érted?

Én érteni.

Te
lefeküdni.

Fogadós! Mondja meg
neki, hogy ne füstöljön, akkor itt
maradok. Ha dohányzik, én nem
tudok vele aludni.

Miután a fogadós ezt elmondta
Kvikvegnek, ő azonnal engedelmeskedett.
Az ágyra mutatott, hogy fekédjek le,
majd mellém gurult a másik oldalra.

Akkor jó
éjszakát!

Pár perccel később befordultam és olyan
jót aludtam, mint eddig még soha.

Reggel lementem a földszintre.

Hé, kész a kaja. Reggelizzen csak meg, Mr. Ishmael!

Jó reggelt, Kvik...

...veg.

Kvikveg egy könyvet bámult, de látszott rajta, hogy nem tud olvasni. Leültem hát mellé és kíváncsian figyeltem, mit csinál.

Civilizálatlan barbár létére a megjelenése kifogástalan volt. Úgy véltem, hogy a misztikus tetoválásai ellenére egy egyszerű, de becsületes emberrel van dolgom.

Szeretnék tudni, mi áll a könyvben?

Te érteni?

Igen. Szeretnék te is érteni?

Igen.

Hamar felkeltettem az érdeklődését, és nemsokára már más dolgokról is beszélgettünk.

Kvikveg mesélt nekem a hazájáról, Rokovokóról, mely egy csöpp sziget messze innen nyugatra, majd délre. Olyan kicsi, hogy még a térképek sem jelzik.

Az érdekes helyeket sose...

Apám... nagyfőnök... király. Bácsikám... főpap.

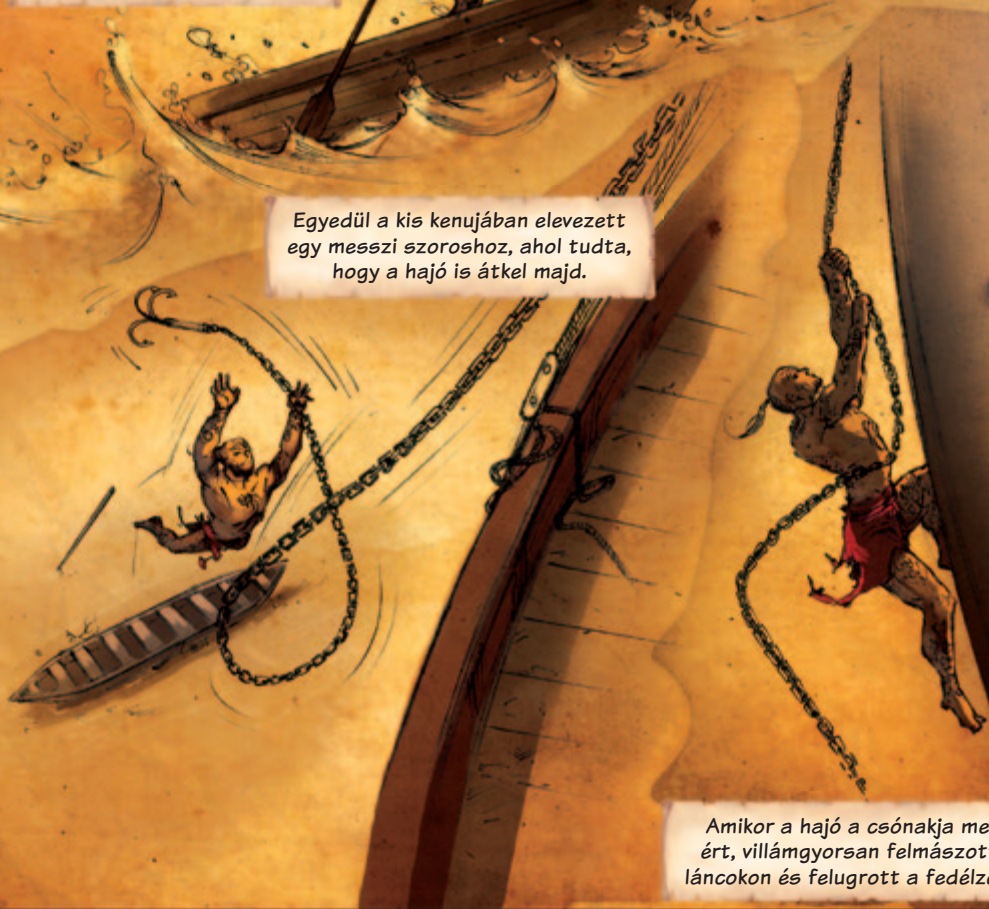
Sok bátor harcos vére enyém.

Kvikveg barbár volt a saját hazájában. Csak a más világok iránti kíváncsisága szakította ki otthonából.

Amikor egy hajó az apja kikötőjébe érkezett, s nem vitték magukkal a kalandvágyó ifjút, Kvikveg fogadalmat tett.

Egyedül a kis kenujában elevezett egy messzi szoroshoz, ahol tudta, hogy a hajó is átkel majd.

Amikor a hajó a csónakja mellé ért, villámgyorsan felmászott a láncokon és felugrott a fedélzetre.

A kapitány megfenyegette, hogy ledobhatja a hajóról, még a csuklóját is megvágta egy vadászkéssel, ám Kvikveg nem mozdult.

Megütközve bátorságán, a kapitány szíve meglágyult. A matrózok közé helyeztette, és igazi bálnavadászt nevelt belőle.

Mielőtt csatlakozott a legénységhez, Kvikveg őszintén kíváncsi volt a civilizált emberek életére, s úgy is akart viselkedni, mint azok.

De a bálnavadászleckék közben rájött, hogy egy művelt ember élete is lehet nyomorúságos és haszontalan.

Így aztán, bár megrögzött bálványimádó volt, a civilizált emberek életét élte, az ő ruháikat hordta, sőt az értelmetlen nyelvüket is megpróbálta beszélni.

Nem akarsz visszamenni, hogy te légy a király? Az apád beteg volt, amikor eljöttél, talán már megörökölted a trónt.

Nem, én maradni. Megölni bálna nagy hajón, ugyanaz, mint kenuban. Minek otthon?

Ők bálnavadászt csinálni belőlem. Nincs korona. Csak a szigony.

Mikor megtudtam, hogy ismét vízre akar szállni, elmondtam, hogy az én célom is a bálnavadászat.

Ekkor hirtelen...

Ah-ah!

Mi van?

